

REALKREDITRÅDET

Pr. e-mail

Skatteministeriet

23. februar 2007
E 800

Att.: Jesper Vestergaard

Lovforslag om CFC-beskatning og kapitalfonde m.m.

Skatteministeriet har med mail af 1. februar 2007 fremsendt udkast til forslag til lov om ændring af selskabsskatteloven og andre skattelove (CFC-beskatning og kapitalfonde m.m.) med anmodning om Realkreditrådets bemærkninger hertil. Realkreditrådet har gennemgået lovudkastet, som giver anledning til nedenstående principielle bemærkninger. Specifikke bemærkninger er indeholdt i vedlagte bilag.

CFC-bestemmelserne

Med de foreslåede ændringer i CFC-beskatningen er der bl.a. lagt op til en ophævelse af den nuværende dispensationsadgang fra CFC-beskatning for realkreditinstitutter, pengeinstitutter og forsikringselskaber. I lovbemærkningerne anføres det, at ophævelsen skal ses i sammenhæng med nedsættelsen af selskabsskattesatsen, hvorfor der ikke længere ses at være behov for dispensationsmuligheden.

Realkreditrådet er uforstående for, at der ikke længere skulle være behov for den nuværende dispensation for finansielle virksomheder. Med en ophævelse af dispensationsadgangen vil danske finansielle virksomheder blive konkurrencemæssigt svækket ved etablering i lande, hvor der er en lavere selskabsskattesats end den danske. Hvor alle andre finansielle virksomheder skal betale skat med den i landet aktuelle selskabsskatteprocent, skal danskejede finansielle virksomheder fremover altid betale mindst 22 pct.

Danske finansielle virksomheder, som driver reel finansiell virksomhed, vil med ophævelsen af dispensationsadgangen tilmed have ringere vilkår end eksempelvis danske handelsvirksomheder, som alene betaler samme skat som alle andre virksomheder i det pågældende land.

Realkreditrådet lægger derfor vægt på, at den nuværende dispensationsadgang for finansielle dattervirksomheder og filialer, som driver reel finansiell virksomhed, opretholdes.

Der er efter Realkreditrådets opfattelse ingen form for særbehandling af danske finansielle virksomheder ved en undtagelsesbestemmelse af den anførte karakter, og det skal bemærkes, at Tyskland i deres ændrede CFC regler efter det oplyste vil bevare sådanne regler, når blot der foreligger dokumentation for, at der drives egentlig finansiell virksomhed.

I samme forbindelse skal endvidere henvises til lovudkastets bemærkninger i relation til lovudkastets § 8 (CFC beskatning for personer), som netop også bygger på en regel om en dispensation for egentlig etableret finansiell virksomhed i udlandet. Der er således intet EU retligt som forhindrer, at lignende regler kan bruges i relation til selskaber.

Rentefradragsbegrænsning

Med lovudkastet er det hensigten fra Skatteministeriets side at ramme kapitalfondes opkøb og gældsætning af de erhvervede virksomheder. Det anerkendes, at forslaget med den planlagte rentefradragsbegrænsning imødekommer denne hensigt, men de afledte konsekvenser forekommer u hensigtsmæssige, urimelige og tilfældige.

Konsekvenser for ejendomsbranchen

En af de brancher, som i særlig grad bliver ramt herved, er ejendomsbranchen. Denne branche er bl.a. kendetegnet af en høj grad af ekstern finansiering, som på ingen måde er begrundet i skattemæssige forhold. For disse virksomheder er finansieringsomkostninger en primær driftsomkostning, som medgår til at generere indtægter i form af lejebetalinger.

Disse lejebetalinger indgår ikke som finansielle indtægter, og derved har størstedelen af disse virksomheder væsentlig større nettofinansieringsudgifter end de i forslaget anførte 10 mio. kr.

Endvidere skal det bemærkes, at drift af danske ejendomme og avance ved salg af danske ejendomme altid beskattes i Danmark uanset ejerforholdene.

Udover at forslaget er et direkte problem for selskaber inden for ejendomsbranchen, vil forslaget indirekte ramme den finansielle sektor, herunder især realkreditvirksomhederne, som er storleverandør af finansiering til denne branche.

En af konsekvenserne af forslaget vil formentlig betyde en lavere aktivitet i Danmark, bl.a. foranlediget af et forventeligt fald i priserne på erhvervs- og boligejendomme. Dette vil klart have en negativ betydning i forhold til de finansielle virksomheders aktivitet og skattegrundlag.

Realkreditrådet har forståelse for Skatteministeriets ønske om at lukke skattehuller, men efter Rådets opfattelse er det ikke rimeligt, at lukning af et skattehul skal ramme de mange virksomheder, som anvender en helt traditionel finansiering af deres produktionsapparat.

Med bundgrænsen på 10 mio. kr. er Realkreditrådet enig i, at langt de fleste danske virksomheder går fri. Men for virksomheder i ejendomsbranchen er denne bundgrænse meget lav.

Realkreditrådet skal derfor foreslå, at belåning af fast ejendom og produktionsanlæg holdes ude fra begrænsningen, eller at der som minimum anvendes en væsentlig højere bundgrænse.

Tab på udlån for finansielle virksomheder

Med lovudkastets formuleringer vedrørende opgørelsen af nettofinansieringsudgifter er der lagt op til, at tab på pengenering skal medregnes som en finansiell udgift, jf. § 1, nr. 4, ny § 11B, stk. 4, nr. 3 i selskabsskatteloven. Tab på vederlagsnæring er derimod undtaget.

Når kursgevinstlovens § 25 stk. 4 klart kræver, at finansielle virksomheder skal fratække nedskrivninger på udlån, så kan det i værste tilfælde få den betydning, at finansielle virksomheder i meget dårlige år ikke får fradrag for sine tab, idet disse begrænses på grund af § 11 B, stk. 4, nr. 3.

Skaden bliver yderligere ekstra stor fordi udlånsfordringer i henhold til forslagets § 11 B, stk. 5 ikke indgår som et aktiv, man kan beregne en rente af.

Realkreditrådet er uforstående overfor, at de foreslåede regler skal ramme finansielle virksomheders primære forretningsområde på denne måde. Tab på udlån for finansielle virksomheder skal kunne holdes udenfor beregningen af nettofinansieringsudgiften.

Realkreditrådet ser frem til, at der i det endelige lovforslag tages højde for de ovenfor anførte bemærkninger.

Med venlig hilsen

Mette Saaby Pedersen

REALKREDITRÅDET

Bilag

23. februar 2007
E 800

Specifikke kommentarer til udkast til lovforslag om CFC-beskatning og kapitalfonde m.m.

Til lovudkastets § 1 nr. 4 - ny § 11 B, stk. 4 i selskabsskatteoven

Realkreditrådet finder, at der er en række uklarheder i fortolkningen af denne paragraf. Det vedrører nedenstående:

Til nr. 2

Teksten i selve lovforslaget er affattet anderledes end den tilsvarende under bemærkninger.

Ved direkte læsning af loven er det udelukkende de provisionsindtægter, der gives fradrag for i ligningslovens § 8 stk. 3., som kan indregnes i de finansielle indtægter.

Realkreditrådet finder, at det bør være således, at alle skattepligtige provisioner og alle fradragsberettigede provisioner, herunder dem, som indgår i ligningslovens § 8, stk. 3, indgår ved opgørelsen.

Til nr. 3

Finansielle kontrakter er i lovforslaget meget tyndt defineret, idet der alene henvises til finansielle kontrakter nævnt i kursgevinstlovens § 1, stk. 1, 5 og 6.

I princippet er alle finansielle kontrakter, herunder aftaler om køb og salg af fast ejendom, kurssikring i form af aktiefutures mv. omfattet af kursgevinstlovens § 1 stk. 1.

Men en stor del af kontrakterne afgrænses væk fra kursgevinstloven eller tabsbegrænses via reglerne i § 30-32. Men flere af sådanne kontrakter beskattes via anden særlovgivning.

Spørgsmålet er således om fx en skattepligtig gevinst på en ejendom skal medregnes i opgørelsesgrundlaget af nettofinansieringsudgifterne.

Gevinsten er skattepligtig efter ejendomsavancebeskatningsloven. Gevinsten er omfattet af kursgevinstlovens § 1, stk. 1, men fritaget for kursgevinstbeskatning via kursgevinstlovens § 30. Svaret må være "ja" i dette tilfælde.

På samme måde: Skal gevinst og tab på aktiesalgskontrakter medregnes?

Det kan yderligere undre, at man i lovteksten selvstændigt tager stilling til kursgevinstlovens § 1 stk. 1, 5 og 6, når man ikke samtidig afgrænser de finansielle kontrakter jf. bestemmelserne i kursgevinstlovens § 29 til 32.

Til nr. 4. Finansielle leasingbetalinger

Beregning af teoretisk lånerente er med den anførte formulering i såvel lovtæst som bemærkninger mere end vanskeligt.

Ordlyden kræver, at der teoretisk skal findes en lånerente, som ikke findes i virkeligheden, samtidig med der skal være tale om leasingaftaler, hvor både leasingtager og leasinggiver skal have klassificeret leasingaftalen som værende finansiel leasing.

Formuleringen forudsætter endvidere at der skal være enighed om rentesatsen hos såvel leasinggiver som leasingtager, idet rentedelene i opgørelsen efter § 11 B, stk. 4, nr. 4 skal medregnes som indtægt hos leasinggiver og som udgift hos leasingtager.

Dette i sig selv er en helt urealistisk forudsætning, idet en sådan rentesats ikke kan findes med mindre der i forbindelse med leasingaftalen findes et alternativt tilbud om finansiering.

Endvidere stiller loven krav om, at der er tale om finansiel leasing. Lovgiver har således en forudsætning om, at leasingaftaler behandles ens i såvel leasingtagers som leasinggivers regnskab. Denne forudsætning er ikke altid til stede og afhænger af det regnskabsmæssige regelsæt, som det enkelte selskab er underlagt.

Til lovudkastets § 1 nr. 4 - ny § 11 B, stk. 5 i selskabsskatteloven

Ved opgørelsen af de finansielle aktiver, som der skal beregnes en rente af, indgår ikke fordringer og finansielle kontrakter omfattet af kursgevinstloven. For en finansiel virksomhed og i særdeleshed for en realkreditvirksomhed er der en tæt sammenhæng mellem renteindtægter og renteudgifter. Det kan ikke være hensigten, at der ikke kan beregnes en rente af sådanne udlån, specielt når det samtidig tages i betragtning, at tab på udlån indgår ved opgørelsen af finansieringsudgifterne.

Det kan tillige undre, at værdien af fremførte underskud efter ligningslovens § 15 indgår i beregningsgrundlaget, når eksempelvis tilgodehavender fra salg o.l. ikke indgår. Begge dele har behov for finansiering.

Til lovudkastets § 1, nr. 4 – ny § 11 B, stk. 6 i selskabsskatteloven

Det anføres i lovforslaget, at koncerninterne finansieringsindtægter og -udgifter ikke indgår i opgørelsen. Paragraffen må umiddelbart anses som at være overflødig, idet formålet med § 11, stk. 4 er at opgøre nettofinansieringsudgiften.

En koncerninternrente i sambeskattede selskaber vil derfor altid udgøre netto 0, idet indtægten i det ene selskab modsvares af omkostningen i det andet. Samtidig har udeladelsen ingen effekt på fordelingen internt i sambeskatningen i det en evt. begrænsning fordeles i forhold til aktiver og ikke i forhold til det enkelte selskabs nettofinansieringsudgift.

Til lovudkastets § 1, nr. 24 – ændret affattelse af § 32, stk. 5, nr. 3 i selskabsskatteloven

Det har ingen umiddelbar mening at skulle fordele indtægter ved provisioner ud fra en bedømmelse af, om betaleren har fradrag efter ligningslovens § 8, stk. 3, specielt ikke i forhold til udenlandske enheder, hvor betaleren sjældent vil have fradrag efter danske regler.